

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VIII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

14 травня 2015 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VIII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2015.- 218 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;**
Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;
Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;
Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;
Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;
Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;
Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;
Бабич Стефанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;
Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;
Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;
Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;
Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук;
Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;
Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;
Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;
Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 24.04.2015 р.)

початку 90-х рр.; приєднанню української джазової музики до світових художніх процесів шляхом установлення творчих контактів між українськими митцями та впливовими західними виконавцями, критиками, видавцями й музичними менеджерами; вихованню цілої плеяди композиторів і виконавців джазової музики, що, безперечно створило гарні передумови для подальшого розвитку джазового фестивального руху на теренах України.

Список використаних джерел

1. Зуєв С. П. Сучасний культурний простір та семіотика музичного фестивалю (на матеріалах Харкова) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознав. : спец. 17.00.01 “Теорія і історія культури” / С. П. Зуєв.– Х., 2007. – 20 с.
2. Капелюшок-Войченко О. М. Вплив джазової музики на оновлення змісту навчання сучасної молоді України [Електронний ресурс] / О. М. Капелюшок-Войченко – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/SOC_Gum/mz/2010-18/48.pdf.
3. Кизлова О. Пианист Леонид Чижик о джазе и не только / О. Кизлова // – «Джаз». – 2006. – №1. – С. 19-22.
4. Кизлова О. Как живётся джазу на Украине / О. Кизлова // – «Джаз». – 2006. №1 – С. 13-16.
5. Романко В. І. Джаз в музичній культурі України: соціокультурна і музична інтерпретації: дис. ... канд. мистецтвознав.: спец. 17.00.03 “Музичне мистецтво” / В. І. Романко // – К., 2001. – 177 с. недели. Украина. – 2011. – № 36. – 7 октября. – Режим доступу: [http:// gazeta.ua/articles/events-journal/372229](http://gazeta.ua/articles/events-journal/372229)> Gazeta.ua </ a>.
6. Рось З. П. Український джаз як культурологічна проблема / З. П. Рось // V культурологічні читання пам’яті Володимира Подкопаєва “Культурологічний дискурс сучасного світу: від національної ідеї глобалізації цивілізації”: зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. – К., 2007. – С. 258-262.
7. Швед М. Б. Тенденції розвитку міжнародних фестивалів сучасної музики на новому етапі (1990–2005 рр.): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознав. : спец. 17.00.01 “Теорія і історія культури” / М. Б. Швед. – Львів, 2005. – 19 с.

СВЯТО КУПАЛА: КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА ТА СЬОГОДЕННЯ

Павлуш К. О., магістрант

Костюк Л. К., кандидат історичних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Свято Купала – одне з найтаємничіших народних свят і сягає воно своїм корінням у глибину віків. Під різними назвами його знають у багатьох європейських країнах. Проте спільними для усіх народів є дохристиянське походження свята: «Шце густіший дух трипілля у святі Купала із центральною постаттю богині з двома обличчями: життя-кохання, смерті-знищення. Купалою-Ладною-Лелею – і Мареною. Якщо й припелоса що із пізніших епох до цього первісного свята шлюбу, то це умикання. Але стійкий звичай (свято) Купали, врослий коріннями в мустьє-оріньк, хоч і був роздавлений татарами, дожив до ХХ століття», - саме так аналізує генезу свята Купала ще з часів матриархальної культури та її відгомін у культурі останніх чотирьох тисячоліть дослідниця давнини Докія Гуменна [6, с. 213]. В сучасних умовах українці, щоб досягнути себе в культурі, акцептують питання про витоки народної духовності та особливості її окремих сторінок. Адже у духовних скарбах традиційної культури не лише зосереджена давня архаїка, а й пульсує реальне знання, що має сьогодні естетичне та екологічне звучання. Ядром цих зв’язків є свята календарного циклу, котрі уособлюються в обрядах та звичаях народу. У минулому практика святкування Купала в Україні набула локальних особливостей, в яких усе ж таки збережені таємниці давніх знань наших предків. Нині дослідники зосереджують увагу на традиційних обрядах та звичаях, щоб відтворити цілісність духовного смислу свята Купала у нашій минувшині. Отож, у контексті розвитку духовної культури українців набуває особливої актуальності дослідження проблеми пошанування свята Купала у сучасній практиці.

Купальській обрядовості завжди приділялась особлива увага науковців. Відомий дослідник старовини Олекса Воропай в етнографічному нарисі «Звичаї нашого народу» так описав історичний аспект свята Купала: «У старих писемних джерелах Купало характеризується як поганський бог земних плодів... Так, у Густинському літописі записано таке: «Купало, якоже мню, бьяше бог обиля... Саме Купалу-бесу еще и донине по некоих странах безумни пам’ять повершають» [5, с. 189]. Степан Килимник у дослідженні «Український рік у народних звичаях в історичному освітленні» характеризує свята Купали як «...найвище в циклі річних календарних свят» [7, с. 431]. Дослідники акцентують увагу на необхідності всебічного вивчення давнього пласту культури: «Цінні ці обичаї та пісні й тим, що допомагають нам вивчити та пізнати культуру, життя, бажання, прагнення наших пращурів, - відмічає Георгій Булашев у праці «Український народ у своїх легендах, релігійних поглядах та віруваннях» [1, с. 301]. Більшість сучасних дослідників власне описують збережені святкові обрядові дії у різних регіонах України. Зокрема, такий акцент характерний для робіт В. Скуратівського [13], В. Борисенко [3] та інших [2; 4; 11; 14; 15]. На наш погляд, усе вищезгадане засвідчує, що в українській земля упродовж багатьох століть зберігався язичницький смисл свята Купала, а купальська обрядовість була спрямована на втаємничені дії та ритуали. Українці вірили саме у цей загадковий язичницький світ купальських містерій. Хоча нині усе сильніше звучить несприйняття святкування Купала з вуст священнослужителів, зокрема, вони називають його «днем узаконеної розпусти» [12] чи лише етнографічним святом [9]. Отож, православна церква несхвально ставиться до купальських обрядів, але викоринити не може. Хоча і намагається. Виникає питання: чому? Думається, відповідь на нього лежить у площині української духовної культури. Метою нашого дослідження є пошук відповіді на питання щодо культурно-історичної ретроспективи та збереженості святкування Купала у сучасній культурній практиці.

Безумовно, свято Купала має давнє коріння. За старим календарем його святкували в день літнього сонцестояння і в традиційному календарі було протилежним Коляді – зимовому сонцестоянню. Купала (як і Коляда) за новим стилем змінило своє датування і нині в часі пов’язане із християнським святом Різдва Св. Іоана Предтечі (7 липня). Для багатьох поколінь українців свято «Івана-Купала» уже нероздільні: про це свідчить безліч пісень з давніми архаїчними мелодіями і приспівками: «Купайла! Грало сонечко на Йвана!», «Ой на Івана, ой на Купала», «Купала на Йвана!». Зауважимо, що у статті ми диференціюємо давній пласт культури від християнського. Отож

важливо відзначити подвійну місію свята Купала у календарному циклі - це зміцнення зв'язків людини із природою та посилення енергії родовідних каналів. Основними елементами обрядових дій на святі Капала є вогонь, вода і трави. Купала, як Бог Сонця, що знаходиться у небесному куполі і символізував вогненне начало, у день найбільшої сонячної активності брав шлюб із Богинею Даною (символізувала водну стихію наших далеких предків). Під час свята важливе значення надавалося плетінню вінків із різних, наперед визначених, трав. Сплетений вінок в обряді виконував місію «обручення» чоловіка і жінки (плели дівчата, а пізніше одягали його на обраного хлопця). Результатом об'єднання вогненної батьківської енергії із водною жіночою стихією було зачаття дитини. І якщо воно відбувалося, то дитина перебирала найкращу енергію із природи і народжувалася міцною як тілесно, так і духовно (адже це був день найсильнішої позитивної енергії у природі, оскільки сонце знаходилося на небосхилі 16 годин).

Поряд із цими елементами у купальських обрядових діях виокремлюють низку складових частин. Перша складова свята – водіння хороводу, який включає у себе танок із трьох кіл: внутрішнього, в якому беруть участь діти; середнього, який об'єднує молодь; зовнішнього – веде танець старше покоління. Кожне коло рухається у визначеному напрямі: за сонцем і проти сонця. Таким чином, у колах хороводу та його рухах збережений етнокод системи міжпоколінних зв'язків: тісний зв'язок між трьома найближчими поколіннями у родоводі, що живуть у сьогоденні. Друга частина свята пов'язана з обрядовою дією очищення вогнем і водою. Молоді люди стрибали через багаття, яке розпалювали біля річок (зауважте, не біля ставка чи іншого водоймища, а саме - біля річки, де вода не стоїть, а постійно «рухається»). Стрибнувши через вогонь (символізує очищення душі), молоді люди занурювалися у річкову воду (занурення символізує очищення тіла, а рух води за уявленнями предків приносив розвиток у життя). Третя складова свята об'єднує ритуали, що спрямовані на наповнення живильною енергією родовідних каналів. Тут буде слушне зауваження, що за міфологічним світоглядом наших предків світ родини складався з трьох складових: світу мертвих, світу живих і світу ненароджених. Ось чому обрядові дії під час купальських святкувань були спрямовані не лише на зміцнення зв'язків з попередниками по родоводу, а й на зачаття дітей (світу ще ненароджених родичів). Після завершення попередніх купальських дійств в кінці святкувань наступав апогей ігрищ – любовних. Оголені молоді люди серед буяння трав і кущів включалися в ритуал продовження роду – зачаття дітей. Пригадаймо, у «Повість минулих літ» літописець Нестор описує обряд «умикання» хлопцями дівчат, які ставали їхніми дружинами.

Доречним буде нагадати, що обряд «похорони Купала» має пізнішу природу, християнську. Традиційні похорони Бога Купала ніби служили певною християнською «пропагандою», спрямованою на знищення давніх слов'янських свят. Зрозуміло, що християнська церква не благословляла участь громади у «бісівських» обрядах. Тому в багатьох місцевостях свято Купала зникло ще до XX-XXI століть. Вчені пояснюють це, насамперед, ворожим ставленням до нього церкви. Нападки служителів культу на цей прадавній народний звичай тривали протягом багатьох століть, незважаючи на його підпорядковані церковному календареві. Ось чому поступово із купальських ритуалів витіснявся їх сакральний зміст, забувалася його міфологічна світоглядна основа і свято трансформувалося у традиційну молодіжну розвагу.

Нині сучасна культурна практика України засвідчує, що церкві не вдалося витравити зі свята Купала головні дієві атрибути - вогонь, воду і трави та їх поєднання в різних дійствах: звичай стрибати через вогонь, купатися цієї ночі у річках, збирати трави і плести вінки та пускати їх із свічками на воду тощо. Наголосимо, що любовні ігрища, які ведуть свою історію ще з часів первісної культури, дійсно втратили своє сакральне значення [8]. Але в багатьох місцевостях жителі й по нині продовжують збирати трави, ягоди і росу в день Купала і вірять, що вони мають неабияку цілющу силу. В окремих регіонах збережені традиції ворожінь і спостережень, що прогнозують майбутнє.

В сучасних умовах окремі уламки, що збереглися від традиції святкування Купала в Україні, перетворилися радше на розваги, ніж на сакральні атрибути свята. Зокрема, у різних регіонах святкування має свої особливості. У 1984 року, після багаторічної перерви, свято Купала відновилося і в Києві, одночасно в декількох місцях. Влаштувають його по-різному: і у вигляді театралізованих вистав, і у вигляді масових гулянь на народно-пісенній основі, за участю усіх присутніх, як це має місце в Гідропарку. Дослідниця язичницьких традицій філософ Галина Лозко, як неодноразовий організатор купальського дійства у Києві, залучає до проведення свята сотні учасників і розвиває підупалі традиції масового побутового співу. Доступність масових пісень і розваг спонукає усіх до вільного творчого самовияву. «І нехай ніхто вже не вірить у старі прикмети й забобони, - зауважує Г.Лозко, - проте поезія народного свята хвилює нас і тепер, нагадуючи інколи про далеке миле дитинство» [10, с. 239]. Наголосимо, що яскраві купальські сюжети охоче використовують у своїх постановках як професійні, так і аматорські колективи Рівненського Полісся і Волині. Під час підготовки до свята вони заздалегідь вивчають частину з тих пісенних надбань, що їх створив народ. Адже у простому двоголосному викладі купальські пісні й хороводи можна вивчити будь-яким пересічним хором, головне, що тут потрібно, - це зацікавленість і творча ініціатива самих учасників. Саме так зробили учасники самодіяльності села Сварищівичі на Рівненщині: від старших людей вони перейняли низку купальських пісень, вивчили їх і влаштували справжнє свято на лоні природи, почавши його поетичною купальською піснею «Ой виydi, виydi, молодице». Стало традицією на Купала в селах і районах Рівненщини організувати фестивалі та етнографічні конкурси на Купала.

Безперечно, сучасна регіональна культурна практика тяжіє до поєднання давньої традиції свята із новітніми тенденціями в організації масового дозвілля. Можна погоджуватися чи не сприймати ці інновації, але про свято Купала знають у багатьох регіонах України і прагнуть залучати до його проведення творчі колективи, учасників з навколишніх районів і навіть гостей із інших країн. Традиційно, свято Купала репрезентує єднання людини з чистою незайманою природою. Воно має глибоке коріння в народному побуті і міцну естетичну основу. Святкова купальська обрядовість відрізняється особливою специфікою в кожному із регіонів України, створюючи при цьому неповторну мозаїку української народної культури. Але дійшовши до нас через незліченну кількість століть, свято Купала в сучасних умовах утратило багато сакральних утасмнених іпостасей і перетворилося на етнографічний та естетичний матеріал.

Список використаних джерел

1. Булашев Г. Український народ у своїх легендах, релігійних поглядах та віруваннях / Г. Булашев. – К. : Довіра, 1992. – 414 с.
2. Боряк О. О. Україна: етнокультурна мозаїка / О. О. Боряк. – К. : Либідь, 2006. – 328 с.
3. Борисенко В. К. Традиції і життєдіяльність етносу: на матеріалах святково – обрядової культури українців / В. К. Борисенко. – К.: Унісерв, 2000. – 191 с.
4. Войтович В. Українська міфологія / В. Войтович. – К. : Либідь, 2002. – 664 с.
5. Воропай О. Звичаї українського народу / О. Воропай. - К. : Школа, 2009. – 384 с.
6. Гуменна Д. Благослови, мати. Репринт. вид. / Д.Гуменна. – К. : Вид. дім «КМ Academia», 1994. – 288 с.
7. Килимник С. Український рік у народних звичаях в історичному освітленні: Факс. вид. Кн. II. / С. Килимник. – К. : АТ «Обереги», 1994. – 524 с.
8. Котов А. Любовні пристрасі наших предків на Івана Купала / А. Котов [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://old.kray.ch.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=695:2011-07-06-10-03-&catid=9:suspilstvo&itemid=54. – Зчитано 11.04.2015 р.
9. Лагодич В. Іван Купала – це більше етнографічне свято / В. Лагодич [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://vidido.ua/index.php/pogliad/article/kupal_s_ki_objrjadi_nabuli_inshogo_znachennja. – Зчитано 27.02.2015 р.
10. Лозко Г. Українське народознавство / Г. Лозко. – К. : Мандрівець, 2011. – 512 с.
11. Митрополит Іларіон. Дохристиянські вірування українського народу. – К.: АТ «Обереги», 1995. – 424 с.
12. Паплик В. Язичницьке свято Купала – день «узаконеної розпусти» / В. Паплик [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.cerkva.info/ru/publications/articles/591-kupala.html>. – Зчитано 21.04.2015 р.
13. Скуратівський В. Русалії / В. Скуратівський. – К. : Довіра, 1996. – 734 с.
14. Українці: Свята. Традиції. Звичаї / Уклад. І. Коверець. – Донецьк : Альфа-Прес, 2004. – 304 с.
15. Шкода М.Н. Традиції та свята українського народу / М. Н. Шкода. – Донецьк : ТОВ ВКФ «БАО», 2007. – 384 с.

**ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ МОЛОДІЖНОГО ДОЗВІЛЛЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ
(НА ПРИКЛАДІ М. РІВНЕ)**

Парчевська Д.І., студентка

**Казначесва Л.М., кандидат історичних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Актуальність дослідження. Останніми роками в Україні відбуваються радикальні зміни у всіх сферах суспільного життя, які стають причиною виникнення низки гострих проблем, серед інших постали проблеми молоді. Однією зі сфер її життєдіяльності, де найяскравіше проявляються наслідки цих трансформацій, є дозвілля. У його просторі помітні зміни усієї системи ціннісних орієнтацій у зв'язку з падінням рівня загальної культури, руйнуванням традиційних норм та цінностей, поширенням елементів спрощеної масової культури. У створених умовах молоді люди втрачають визначеність у виборі лінії нормативної поведінки і, навіть знаючи норми й правила, не завжди їх дотримуються. Руйнуються стійкі життєві орієнтири молоді, знижується рівень культури її дозвілля. Подібна ситуація характеризується низкою негативних моментів, таких, як настрої безглуздості існування, криміналізація дозвілля, що виявляються в рості молодіжної злочинності, алкоголізмі, наркоманії. Суперечливість ціннісних орієнтацій у сучасній соціокультурній ситуації призводить до того, що молоді люди втрачають здатність протистояти впливу негативним тенденціям, що сформувалися в системі молодіжного дозвілля. У зв'язку з цим особливо актуальним є вивчення нових потреб та цінностей, що формуються в просторі дозвілля, окремих дозвіллевих видів, визначення ролі й місця дозвілля в житті сучасної молоді.

Огляд використаної літератури. Інтерес до особливостей проведення вільного часу та проблем дозвілля молоді постійний і стійкий у багатьох науках, зокрема у культурології, історії, філософії, соціології, психології, педагогіці. Проблема сучасного дозвілля молоді на сьогодні є актуальною та знаходить своє відображення в працях багатьох зарубіжних та вітчизняних дослідників. Серед важливих для нашого дослідження праць варто виділити доробок В.Пічи, І.Єрошенко, І.Петрової, Н.Цимбалюк, Б.Трегубова, А.Запесоцького, А.Файна, В.Лисовського, А.Маршака, Л.Боженко, В.Орлова, І.Бестужев-Лади, В.Скороходова. Проте, існує й низка невирішених проблем у галузі вивчення дозвілля молоді.

Проблему та стан сучасного дозвілля молоді розглядають сучасні вітчизняні науковці. Зокрема, В.Й.Бочелюк та В.В.Бочелюк підкреслюють, що у молодості людина максимально працездатна, витримує найбільші психічні та фізичні навантаження. У цьому віці легше здобуваються усі потрібні для обраної професії знання, уміння і навички, розвиваються необхідні спеціальні особистісні і функціональні якості [1, с. 67-68].

Заслугує уваги й думка сучасної вітчизняної дослідниці І.Петрової про те, що дозвілля відіграє важливу роль у житті людини, адже вибір певного виду дозвіллевой діяльності зумовлюється його індивідуальною та соціальною цінністю в очах особистості, а змістове наповнення дозвіллевих занять відображає мету та завдання людини, які вона ставить перед собою: набуття знань та навичок, вироблення норм практичної поведінки, засвоєння інших культурних цінностей, удосконалення чи опанування різними сферами суспільної діяльності [9, с. 19]. Цей матеріал корисний для співставлення і критичної оцінки власної практичної діяльності місцевих практиків.

Стосовно регіональної культурно-дозвіллевой практики слід зазначити, що ці питання фактично не розглядаються у спеціальній літературі. Виключення становлять монографічні розвідки С.Виткалова [2-3], у яких аналізується культурно-дозвіллева практика на Рівненщині та, частково, Волині. У цьому зв'язку наведемо і його наукові розвідки, вміщені у періодичному культурологічному часописі "Народна творчість Рівненщини" [4, с.5-9] та окремі наукові статті у спеціальній науковій періодиці [5; 6].

Зважаючи на нечисленність та спорадичність досліджуваного питання, а також на постійні соціальні та культурні зміни у молодіжному середовищі, проблеми сучасного молодіжного дозвілля потребують системних та ґрунтовних наукових підходів.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Адамів Ю. О., Белешко Д. Т. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВИХ ДІЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ	3
Бортнік М. С., Кирилецька Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОПОМІЖНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ВИДІВ ЕВРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	5
Гарбарук Ю. О., Петрівський Б. П. ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ З МАТЕМАТИКИ В ДЕЯКИХ КРАЇНАХ	7
Дейнеко С. В., Машенко В. А. ЗАТУХАННЯ РЕЛЕЇВСЬКИХ ХВИЛЬ В МАТЕРІАЛАХ З ВІД'ЄМНИМ КОЕФІЦІЄНТОМ ПУАССОНА	9
Каленик В. І., Галатюк Ю. В. РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ ..	10
Ковтунович Я. І., Тищук В. І. УЗАГАЛЬНЕННЯ ЗНАТЬ УЧНІВ ПРИ ВИКОНАННІ ПРОСТИХ ДОСЛІДІВ ІЗ ФІЗИЧНОЇ ОПТИКИ	11
Корень М. П. ЗВИЧАЙНІ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ЯК ЗАСІБ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ЗАДАЧАХ ФІЗИКИ, ЕКОЛОГІЇ, ХІМІЇ	14
Шевчук Т. М., Котляй Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СТРУКТУРОУТВОРЕННЯ В НАПОВНЕНИХ АМОΡФНИХ ПОЛІМЕРАХ НА ОСНОВІ ФРАКТАЛЬНОГО ПІДХОДУ	15
Криволевич А. О., Сапіліді Т. М. НЕСТАНДАРТНІ МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ПАРАМЕТРАМИ	16
Крук К. Р., Галатюк Ю. М. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	17
Мазур О. М., Кирилецька Г. М. ВИМОГИ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ	18
Марчук В. О., Марач В. С. ТРИКУТНИК ПАСКАЛЯ ТА ЙОГО ФРАКТАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ	20
Матвіюк В. М., Ястремський С. В. РОЗРАХУНКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ АКУМУЛЯТОРНИХ ПАЛИВНИХ СИСТЕМ ДИЗЕЛЬНИХ ДВИГУНІВ	21
Шевчук Т. М., Набок Д. О. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ТЕПЛОПЕРЕНОСУ НА ОСНОВІ НАНОСТРУКТУРОВАНОГО ПІДХОДУ В АМОΡФНИХ НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ	23
Острівка І. І., Рубан Е. В. МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРИ ВИРІШЕННІ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ САНІТАРНО-КУРОТНИХ ТА РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН УКРАЇНИ	24
Пашко О. М., Петрівський Я. Б. ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТІ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ У ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	25
Сосновая Л. Д., Юрчук Ю. В. АНАЛІЗ МІКРОКЛІМАТУ В МУЗЕЙНИХ ПРИМІЩЕННЯХ	26
Цимбалюк Н. М., Рубан Е. В. АНАЛІЗ РИЗИКУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ВІД ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ЛИСИЧАНСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ	28
Якобчук І. В., Грицай Н. Б. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ДЕНДРОФЛОРИ ПАРКУ КУЛЬТУРИ І ВІДПОЧИНКУ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА	30
Ярошак С.В. ПРО ОДИН ЧИСЛОВИЙ МЕТОД КВАЗІКОНФОРМНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДО ПОБУДОВИ ЛОКАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОРТОГОНАЛЬНИХ КРИВОЛІНІЙНИХ КООРДИНАТ	31

Молодий програміст

Бондаренко Ю. В., Кухар Л. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ PREZI У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	34
Шелестюк К. В., Дідич Ю. В., Павлова Н. С. ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОБОТИ З ПРОГРАМОЮ EASYQUIZZY	35
Жарська М. В., Бабич С. М. СТВОРЕННЯ WEB-САЙТУ КОМУНАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ВЕЛИКОМЕЖИРІЦЬКА СПЕЦІАЛЬНА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ І-ІІ СТУПЕНІВ» РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ	37
Круть А. С., Вороницька В. М. АСПЕКТИ ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНИХ БАЗ ДАНИХ	38
Лозицька В. В., Вороницька В. М. SQL В MICROSOFT SQL SERVER 2008 R2	40
Лучик К. В., Кухар Л. О. УПРАВЛІННЯ КОМП'ЮТЕРНИМИ КЛАСАМИ	41
Машенко В. В. ВИКОРИСТАННЯ СУПУТНИКОВИХ ЗНІМКІВ ДЛЯ МОНИТОРИНГУ ТЕРИТОРІЙ НЕСАМКЦІОНОВАНОГО ВИДОБУТКУ БУРШТИНУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	42
Мосійчук Н. І., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ «WEB-ТЕХНОЛОГІЇ» НА ПЛАТФОРМІ MOODLE	43
Петренко С. В., Биков В. Ю. ОГЛЯД КРАЩИХ ПЛАГІНІВ ТА МОДУЛІВ MOODLE ДЛЯ НАВЧАННЯ ТА ТЕСТУВАННЯ	44

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Басюк К. С., Булига І. І. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХРИСТІЯНСЬКИХ МОНАСТІРІВ ВОЛИНСЬКОГО РЕГІОНУ	45
---	----

Білець І. С., Слесаренко А. В. ДІАМАНТОВИЙ ЮВІЛЕЙ КОРОЛЕВИ ВІКТОРІЇ 1897 Р. ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРОПАГАНДИ ІМПЕРІЇ В БРИТАНІЇ	46
Вавуліч В. А., Десятничук І. О. РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ В ЮГОСЛАВІЇ (1920-1945)	47
Герштун А. В., Десятничук І. О. ЕКСПАНСІЯ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ НА АРАВІЙСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ І В ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ	48
Зелена В. І, Савчук П. О. ЖІНОЧА ПАНСІОННА ОСВІТА В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ (XVIII – XIX СТ.)	50
Іщук І. О., Ворон О. П. ДІЯЛЬНІСТЬ ОРДЕНУ ДОМІНІКАНЦІВ У XVIII-XX СТ.	52
Карповець Ю. В., Северова О. В. БЕЗПРИТУЛЬНІ ДІТИ В РОКИ БЛОКАДИ ЛЕНІНГРАДА ТА БОРОТЬБА ЗА ЇХ ПОРЯТУНОК ЧЕРЕЗ СИСТЕМУ ДІТЯЧИХ ЗАКЛАДІВ	52
Кравчук О. В., Северова О. В. ДЕСАКРАЛІЗАЦІЯ МОНАРХІЇ ЯК ФАКТОР ПАДІННЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ...	54
Лінік Ю. В., Шугасва Л. М. СУЧАСНИЙ СТАН УПЦ МП ЗА ПРЕДСТОЯТЕЛЬСТВА ОНУФРІЯ (БЕРЕЗОВСЬКОГО): ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	56
Машенко Н. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОСВІТНЬОЇ РЕФОРМИ 1958 РОКУ НА РІВНЕНЩИНІ	57
Островська Ю. О., Гуменюк О. В. ІСТОРИЧНІ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ВИТОКИ БАРОКОВОГО МИСТЕЦТВА 58	
Павлюк Н. С., Гуменюк О. В. РАДЯНСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ДОГОВІР ПРО ДРУЖБУ ТА КОРДОНИ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	60
Павлюк Я. В., Гуменюк О. В. ПОЛІТИЧНЕ І НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	61
Сосновая Л. Д, Озимчук О. Б. РОЛЬ ЖІНКИ У ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ	63

Молодий громадянин держави

Вавуліч В. А., Юрчук В. М. ОСОБЛИВОСТІ БЕЗПЕКИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ МАСОВИХ ЗАХОДІВ (МІТИНГИ, МАНІФЕСТИ, ПІКЕТИ)	66
Герштун А. В., Юрчук В. М. ПРОТИПОЖЕЖНИЙ ЗАХИСТ МУЗЕЙНОГО ФОНДУ	67
Колодяжна А. І., Шевчук О. А. ЗЛОЧИННІСТЬ – СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА	69
Кундель Н. В., Шевчук О. А. ВПЛИВ МАС-МЕДІА НА БЕЗПЕКУ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ ТА СУСПІЛЬСТВА	74
Місечко А. Ю., Чеберяк А. М. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ЕСПРЕСІЇ У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ	77
Тівон Ю. О., Крет Р. М. ПОЛІТИЧНІ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК СУЧАСНИЙ ЗАСІБ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	79
Чернуха В.С. ВИКОРИСТАННЯ АНКЕТУВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	80

Молодий філолог

Angela Călăraș DIFFERENT APPROACHES TO THE STUDY OF SYNONYMY IN MODERN ENGLISH	82
Angela Călăraș ON SYNONYMS IN MODERN ENGLISH	83
Bogdan Silvia A STUDY OF IMPOLITENESS AND ITS USAGE IN ENGLISH CONVERSATIONS	86
Бордюк К. В., Верьовкіна О. Є. МОВНІ ОДИНИЦІ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ «DIGNITY», «ГІДНІСТЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	90
Василенко О. В., Верьовкіна О. Є. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ І УКРАЇНСЬКИХ АФОРИСТИЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ У ЇХ МОВЛЕННЄВМУ ВЖИТКУ	92
Гутт О. О., Верьовкіна О. Є. АНАЛІЗ ТЕРМІНОСИСТЕМ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	93
Кашутіна Ю. І., Замашна С. М. «ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОМУНІКАТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ АНГЛІЙСЬКОГО ТА НІМЕЦЬКОГО НАРОДІВ»	95
Кедись В. М., Ричагівська Ю. Є. АНТОНІМІЯ ЯК СТИЛІСТИЧНИЙ ЗАСІБ У ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА .	97
Кінашук А. В., Шульжук Н. В. СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДІВ ТРАГЕДІЇ В.ШЕКСПІРА «ГАМЛЕТ» (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДІВ Л.ГРЕБІНКИ ТА Ю.АНДРУХОВИЧА)	98
Корнійчук Н. А., Ричагівська Ю. Є. КОНТРАРНА АНТОНІМІЯ В ПОЕЗІЇ МИКОЛИ ВІНГРАНОВСЬКОГО	101
Мельник М. В., Ткачук О.С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	103
Оверчук В. В., Ветрова І. М. ПЕРЕКЛАД ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	104
Опришко І. П., Казначєєва Л. М. СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ В НІМЕЦЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ	106
Ткачук О. С., Романович Т. Ф. МОВЛЕННЄВІ УМІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «МОВА І МОВЛЕННЯ»	108
Сиротюк Т. А., Верьовкіна О. Є. СТИЛІСТИЧНІ ТА ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ КОМІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСІВ	110
Степанюк Ю. О., Константінова О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ У РОМАНІ ДЖ. К. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	112
Тарарук Д. П., Белова С. А. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ СЛЕНГОВОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ ДЖ.Д. СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПІРВОЮ У ЖИТІ»	113
Шостак О. О., Захарчук І. В. СТУДІЇ ПАМ'ЯТІ І ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА	115
Ярута Н. П. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОЇ МЕТАФОРИ В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	116

Молодий мистецтвознавець

Барановська В. В., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ ГАЛЕРЕЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЖИВОПИСУ «ЄВРО-АРТ» В КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ МІСТА РІВНОГО	119
Боровець О. О., Казначєєва Л. М. РОЗВАЖАЛЬНА МУЗИКА ЯК СЕГМЕНТ СУЧАСНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	121
Бучко М. В., Глушук О. Г. НАРОДНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	122
Величко А. Р., Харитон І. М. СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СУЧАСНОЇ ХОРОВОЇ МУЗИКИ	123
Веремчук І. А., Шолудько Н. Г. ЕВОЛЮЦІЯ РОЛІ ТА СТАТУСУ ЖІНКИ У ТРАДИЦІЙНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	124
Вишневецький Є. В., Костюк Л. К. ДМИТРО ЯВОРНИЦЬКИЙ ПРО СВЯТКОВО-ОБРЯДОВУ КУЛЬТУРУ КОЗАКІВ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	127
Войтович Г. О., Потапчук Т. В. ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА МОРАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ У ПОЗААУДИТОРНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	129
Волюшина В. М., Шолудько Н. Г. КАРНАВАЛ ЯК ФЕНОМЕН ТУРИСТИЧНОЇ АНИМАЦІЇ: ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	131
Вольська О. Ф., Харитон І. М. НОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕСИ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КРИЗЬ ПРИЗМУ НАСТАНОВ ПІ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ	133
Корнійчук А., Бондарчук А. Я. ВАЖЛИВІСТЬ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗУ ЖЕСТІВ ТА МІМІКИ ДИРИГЕНТА	135
Лашівська Я. В., Потапчук Т. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ПОЗИТИВНОГО СТАВЛЕННЯ ДО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ХОРОВОГО КЛАСУ	136
Мельник М. І., Глушук О. Г. ШКІЛЬНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ УЧНІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ (НА ПРИКЛАДІ НВК «КІЗЛІВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІ СТУПЕНІВ – ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД» БУСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	138
Музичко Г. Ю., Шолудько Н. Г. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЖАЗОВОГО ФЕСТИВАЛЬНОГО РУХУ У КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ НОВІТНЬОЇ УКРАЇНИ	140
Павлуш К. О., Костюк Л. К. СВЯТО КУПАЛА: КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА ТА СЬОГОДЕННЯ	142
Парчевська Д. І., Казначєєва Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ МОЛОДІЖНОГО ДОЗВІЛЛЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ (НА ПРИКЛАДІ М. РІВНЕ)	144
Радушинська К. В., Морозова Т. П. ГРАФІТІ – ЯК ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН	146
Радчук Т.Б. МЕДІАПРОСТІР ЯК АРЕОЛ ПОБУТУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ	148
Романенко О. О., Вербець В. В. ІНТЕГРАЦІЯ МИСТЕЦТВ У ФОРМУВАННІ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ РЕЖИСЕРІВ	149
Росіцька О. М., Харитон І. М. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ХОРОВОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	150
Сокальська О. В. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО ХЕРСОНЩИНИ ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ: ІСТОРИОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ	152
Титуса В. М., Глушук О. Г. РОЛЬ ФЕСТИВАЛІВ У ЗБЕРЕЖЕННІ ТА РЕТРАНСЛЯЦІЇ ФОЛЬКЛОРНОЇ СПАДЩИНИ (НА ПРИКЛАДІ М. ЛЬВОВА)	154
Тюска В. Б. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПЕДАГОГА – ОРГАНІЗАТОРА ДОЗВІЛЛЯ У ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ	156
Яриніч О. В., Казначєєва Л. М. МОНОГРАФІЯ О. ЦИНКАЛОВСЬКОГО «СТАРОВИННІ ПАМ'ЯТКИ ВОЛИНІ» ЯК ДЖЕРЕЛО ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ СТАРОВИЖІВСЬКОГО РАЙОНУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	158

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий економіст

Бокєєва А. І., Марценюк В. В. УПРАВЛІННЯ ЗБУТОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ ЗЕД	161
Васюха Л. І. ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ У ГАЛУЗІ РАДІО ТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ	162
Войтович В. І., Хижнякова Н. О. УПРАВЛІННЯ ЕКСКУРСІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТУРИСТИЧНОЇ ФІРМИ	163
Гоголь Т. В. ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ІНСТИТУЦІЙ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО СЕКТОРУ	165
Гоч Л. С., Рудаков Д. В. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗАДАЧ	166
Димченко Н. С. РОЛЬ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В УСПІШНОМУ ФУНКЦІОНУВАННІ НА РИНКУ ПРАЦІ	167
Іванющенко А. В., Сапич В. І. СУЧАСНИЙ ЕТАП СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ	168
Кучина Н. І. ПРИЧИНИ НЕ ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕТИНГОВОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ В ПРАКТИЦІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ	170
Літвінчук К. П., Березюк Т. П. ПСИХОЛОГІЧНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ ПОРТРЕТ МЕНЕДЖЕРА У РИНКОВІЙ СИСТЕМІ ВІДНОСИН	171

Лукомська О. І. СТАНОВЛЕННЯ ШКІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В РАДЯНСЬКІ РОКИ.....	172
Ляшецька Я. О., Березюк Т. П. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНИХ СТИЛІВ УПРАВЛІНСЬКОГО ВПЛИВУ МЕНЕДЖЕРА У СИСТЕМІ ТУРИСТИЧНИХ ЯВИЩ І ПРОЦЕСІВ.....	173
Нагаївська Д. Ю. СВІТОВИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ МОДЕЛЕЙ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	174
Нікшич С. М. ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ.....	176
Олійник О. О. АУДИТ ОХОРОНИ ПРАЦІ.....	178
Орлов О. Г. ШКОЛИ УПРАВЛІННЯ В МЕНЕДЖМЕНТІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА УПРАВЛІНСЬКИЙ ПРОЦЕС В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	179
Орлов О. Г., Остаповець М. О. КЛАСИФІКАЦІЯ МОТИВАЦІЙНИХ ТЕОРІЙ У МЕНЕДЖМЕНТІ.....	180
Орлов О. Г., Струмінська І.М. ОСНОВНІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНИХ ШКОЛАХ МЕНЕДЖМЕНТУ.....	181
Паламарчук О. В. ПРОБЛЕМА РИЗИКІВ В СФЕРІ ОПЛАТИ ПРАЦІ.....	182
Панюк Т. П. ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ.....	184
Рубаха О. В., Нікшич С. М. ДОДАТКОВА ЕМІСІЯ АКЦІЙ ЯК ОДИН ІЗ ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДІВ ЗАЛУЧЕННЯ КОШТІВ АКЦІОНЕРНИМИ ТОВАРИСТВАМИ.....	185
Сохнич А. Я., Кульбака В. М. РЕГІОНАЛЬНА ЛОГІСТИКА В УПРАВЛІННІ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ.....	186
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. КОНКУРЕНТНЫЕ ПРЕИМУЩЕСТВА ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД» ПЕРЕД ДРУГИМИ НЕГОСУДАРСТВЕННЫМИ ПЕНСИОННЫМИ ФОНДАМИ.....	187
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. РАЗРАБОТКА СТРАТЕГИЙ, ВЕДУЩИХ К ДОЛГОСРОЧНОМУ ПОВЫШЕНИЮ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД».....	189
Сяська О. В. КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ОСНОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ І ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ ВОДОКОРИСТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	191
Фесюк Т. М., Димченко Н. С. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ ТУРИСТИЧНО-ЕКСКУРСІЙНИХ ПОСЛУГ.....	193
Шатрюк О. В., Нікшич С. М. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	195
Шулепа О. Ю., Хижнякова Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ЗМІШАНОГО МЕТОДУ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ.....	197
Яромчик Н., Войтович І., Чабан В. Й. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	199

Молодий менеджер інформаційних систем

Коник М. Л., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБІГ ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ОБРОБКИ ДОКУМЕНТІВ.....	201
Корольчук К. П., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА.....	203
Кукушкін О. М. ХАРАКТЕРИСТИКА ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	205
М'якота А. Р., Попчук О. В. ПРЕЗЕНТАЦІЙНІ ЗАХОДИ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	206
Островська Ю. О., Юрчук В. М. ВИМОГИ ДО АРХІВІВ, КНИГОСХОВИЩ, БІБЛІОТЕК З ТОЧКИ ЗОРУ САНІТАРНОЇ ГІГІЄНИ ТА МЕТЕРЕОЛОГІЧНИХ УМОВ ПРАЦІ.....	207
Попчук Н. М., Шпортко О. В. ВЕБ-САЙТ КАФЕДРИ ВНЗ: ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ.....	210
Середа М. С., Касянчук М. М. РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ЗАВАДОСТІЙКОГО КОДУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ НА ПРАКТИЦІ.....	212